Alan MacDonald

Tatlı Bela Angela

2. BASIM

Resimleyen: **David Roberts**

Çeviren: **Alkım Özalp**

Yavru Köpek Aşkına!

KIRMIZIKEDİ ÇOCUK

Angela Nicely, şeker mi şeker, çok tatlı ve masum bir kız gibi görünebilir, ama gerçek hiç de öyle değil! Ailesine bir yavru köpek aldırmaya, Bayan Darling'in Yılın Öğretmeni seçilmesi için elinden geleni yapmaya ve izci kampında Burnu-Havada Tiffany'yi geçip rozet kazanmaya çalışırken Tatlı Bela Angela işleri yine çok fena karıştıracak!

Çok komik üç hikâyenin başrolünde tabii ki Tatlı Bela Angela var!

KIRMIZIKEDİ ÇOCUK

www.kirmizikedi.com
www.facebook.com/Kırmızı Kedi - ÇOCUK
twitter.com/krmzkedikitap
instagram.com/kirmizikedicocuk

ISBN: 978-605-298-010-1
₺10

Alan MacDonald

1958 yılında İngiltere'de doğdu. Çalışma hayatına gezici bir tiyatroda başladı. Çok sayıda tiyatro oyunu kaleme aldı, televizyon programlarında metin yazarı olarak çalıştı. Çocuklar için birçok kitap yazan Alan MacDonald İngiltere'de yaşıyor. Kırmızı Kedi'de yayımlanan diğer kitapları: *Tatlı Bela Angela, Tatlı Bela Angela Kraliçe Arı, Tatlı Bela Angela Sahneye Çıkıyor, Tatlı Bela Angela Benim Kekim Daha Lezzetli.*

David Roberts

Liverpool'da doğdu. Manchester Metropolitan Üniversitesi'nde moda tasarımı öğrenimi gördü. Üniversiteden mezun olduktan sonra moda illüstratörlüğü yapmaya başlasa da çocuk kitapları resimlemek onun için her zaman bir tutku oldu. David Roberts İngiltere'de yaşıyor.

Alkım Özalp

1987 yılında Ankara'da doğdu. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nin Sosyoloji Bölümü'nden mezun oldu. 2008 yılından bu yana birçok kitabın editörlüğünü yaptı. Kırmızı Kedi Yayınevi'ndeki diğer çevirileri: David J. Smith; *Dünya Bir Köy Olsaydı*, Alan MacDonald; *Tatlı Bela Angela, Tatlı Bela Angela Kraliçe Arı, Tatlı Bela Angela Sahneye Çıkıyor, Tatlı Bela Angela Benim Kekim Daha Lezzetli*, Aldous Huxley; *Armut Çiçeği Köyü'nün Kargaları.*

KIRMIZIKEDİ ÇOCUK

Kırmızı Kedi Yayınevi: 681
Çocuk ve Gençlik Kitapları: 171

Özgün adı: *Angela Nicely - Puppy Love!*

Tatlı Bela Angela - Yavru Köpek Aşkına! / Dördüncü Kitap
Alan MacDonald
Çeviren: Alkım Özalp

Metin © Alan MacDonald, 2015
İllüstrasyonlar © David Roberts, 2015
© Kırmızı Kedi Yayınevi, 2014

Yayın Yönetmeni: İlknur Özdemir

Editör: Merve Çay
Son Okuma: Sema Diker
Kapak Tasarımı ve Çizimler: David Roberts
Kapak Uygulama ve Grafik: Serap Bertay

Bu kitabın Türkçe yayın hakkı Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni alınmaksızın, hiçbir şekilde kopyalanamaz, elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

Birinci Basım: Kasım 2016, İstanbul
İkinci Basım: Mayıs 2017, İstanbul
ISBN: 978-605-298-010-1
Kırmızı Kedi Sertifika No: 13252

Baskı: Pasifik Ofset
Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1 Baha İş Merkezi A Blok Kat: 2
34310 Haramidere/İSTANBUL
Tel: 0212 412 17 77 Sertifika No: 12027

Kırmızı Kedi Yayınevi
Ömer Avni Mah. Emektar Sok. No: 18 Gümüşsuyu 34427 İSTANBUL
T: 0212 244 89 82 F: 0212 244 09 48

Tatlı Bela Angela

Yavru Köpek Aşkına!

Alan MacDonald

Çeviren: Alkım Özalp

Anna'ya... Dünyaya hoş geldin!
Alan MacDonald

Rachel ve Emma'ya...
David Roberts

Karakterlerle ilgili küçük bir not

Bu kitaptaki kahramanların soyadlarının çoğu, karakterlerin özelliklerine uygun olarak seçilmiştir. İngilizce'de Nicely tatlı, cici anlamına gelir ki yazar Alan MacDonald bu soyadıyla Angela'nın yaramazlığına vurgu yapmak istemiştir. Angela'nın en büyük rakibi Tiffany'nin soyadı Charmers, büyüleyici, çekici demektir ve Tiffany herkes tarafından çok sevilir. Öğretmenleri Bayan Darling (sevgili, tatlı) çok sevgi doludur. Bayan Boot'un bot ve tekme anlamına gelen soyadı, onun sertliğine ve sinirli yapısına vurgu yapmaktadır.

İçindekiler

1. Yavru Köpek Aşkına! 9

2. Kaplan Sorunu! 39

3. En Düzenli Çadır! 69

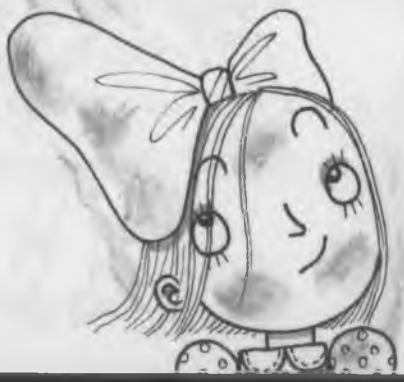

Yavru Köpek Aşkına!

Birinci Bölüm

Angela mısır gevreğinin üzerine süt döktü ve başını kaldırıp baktı.

"Dün yavru bir köpek gördüm," diye duyurdu.

"Eee?" dedi Bayan Nicely bulaşık makinesini kapatırken.

Angela, "Küçücük, kahveli beyazlı bir yavruydu. Patates kızartması satan bir

dükkânın önünde oturuyordu," diye devam etti.

"Demek öyle," dedi annesi.

"Sanırım kaybolmuş," dedi Angela, umut dolu bir sesle.

Bayan Nicely, Angela'ya o meşhur bakışlarından birini attı. Konuşmanın nereye varacağını çok iyi biliyordu. "Kaybolmamıştır Angela," dedi ve içini çekti. "Büyük olasılıkla sahibi dükkândaydı ve içeri girerken köpeğini de dışarıda bırakmıştı."

"Ya hâlâ oradaysa?" diye sordu Angela. "Ya ona bakacak kimsesi yoksa ve yapayalnızsa?"

Bayan Nicely gözlerini devirdi. "Angela sana kaç kere söyleyeceğim? Köpek almıyoruz!"

Angela başını yana yatırdı. "Mini minnacık bir yavru bile mi?"

"HAYIR!" diye haykırdı annesi. "Köpekler kokar, kirlenir ve çok fazla sorun çıkarırlar."

"Eğer onları eğitirsen öyle şeyler olmaz," diye karşı çıktı Angela.

"Peki ya ortalığı pisletirse ne olacak?" dedi Bayan Nicely. "Gidip çimenliğime şeyini... tuvaletini yaparsa kim temizleyecek?"

"Ben!" dedi Angela. "Ve *her* gün onu yürüyüşe çıkarıp parka götüreceğim. Lütfen anne, alışırsan yavru bir köpeği çok SEVERSİN."

"Köpeklerden nefret ettiğimi biliyorsun," dedi Bayan Nicely. "Ayrıca daha geçenlerde yeni bir kanepe aldık. Her yerinin köpek tüyüyle kaplanmasını istemiyorum, ben almayayım, teşekkürler."

Angela yüzünü astı. Bir koltuğu kim umursardı ki? Aylardır kalpsiz ailesine kendisine yavru bir köpek alsınlar diye

yalvarıyordu ama aldığı yanıt hep aynıydı. "HA-YIR." Belki de şansını babasında denemeliydi?

Angela onu bulmak için bahçeye çıktı. "Ba-ba, *sen* yavru köpek sevmez misin?"

Babası güldü. "Annen ne dedi?" diye sordu.

Angela yüzünü astı. "'Hayır,' dedi."

"Öyleyse bu konuyla ilgili daha fazla konuşmaya gerek yok," dedi Bay Nicely. "Zaten bir kedimiz var."

"Ama aynı şey değil ki," diye söylendi Angela. "Pusskins'e numara öğretemezsin ya da onu yürüyüşe çıkaramazsın."

"İkisine birden sahip olamayız," dedi babası. "Köpeklerle kediler anlaşamaz zaten."

"Bazıları anlaşıyor," diye karşı çıktı Angela. "Ayrıca benim yavru köpeğim çok ama çok tatlı olacak."

"Hımmm, bunu annene anlatmayı bir dene," dedi Bay Nicely. "Kesinlikle köpek istemiyor ve hiçbir şey onu bu kararından vazgeçiremez."

Angela başını eğdi. Bu haksızlıktı. Komşuları Pasaklı Bertie'nin Kokuşuk isminde bir köpeği vardı ve Dora da dünyanın en şeker yavru köpeğine sahipti.

Neden bir köpeği olmasına izin verilmeyen sadece kendisiydi? Angela köpeklerle çok iyi anlaşacağını düşünüyordu. Yavru köpeğini yürüyüşe çıkarırdı, ona oturmayı ve yuvarlanmayı öğretirdi – tabii ki yeni kanepenin üzerinde değil.

Annesini ikna etmenin bir yolunu bulmalıydı! Angela, Yılbaşı hediyesi olarak yavru köpek istemişti. Evin her yerine üzgün bakışlı yavru köpek resimleri bırakmıştı. Hatta annesinin alışveriş listesine büyük harflerle YAVRU KÖPEK bile yazmıştı. Ama hiçbirinin etkisi olmamıştı. Yine de Angela henüz pes etmiş değildi. Tekrar içeri girdi.

"An-ne," dedi. "Peki ya yavru köpek..."

"HAYIR, ANGELA!" diye bağırdı Bayan Nicely. "Eğer bir kez daha sorarsan çığlık atacağım!"

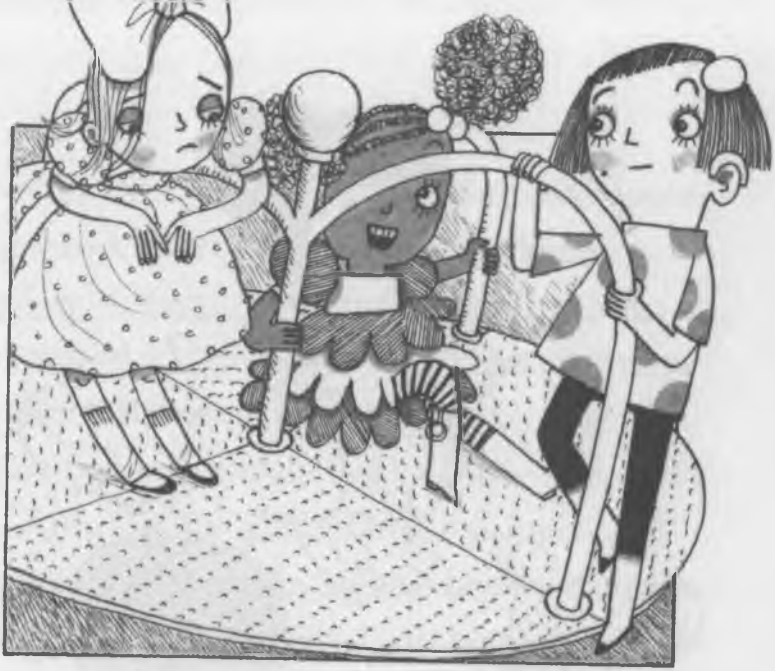

İkinci Bölüm

O sabahın ilerleyen saatlerinde Angela arkadaşlarıyla parka gitti. Birlikte dönme dolaba bindiler.

"Bu haksızlık!" diye şikâyet etti Angela. "Her şeyi denedim ama 'Hayır' deyip duruyorlar."

"Onlar pes edene kadar istemeye devam etmelisin," dedi Maisie. "Bir şey istediğimde ben hep öyle yaparım."

"Onu zaten denedim," dedi içini çekerek. "Sordum, hem de milyonlarca kez!"

Laura dönme dolabı döndürmeye başladı ve tutunup oturdu. "Bir köpek kütüphanesi olmalı," dedi.

Angela kafası karışık bir şekilde baktı. "Köpekler okuyamaz ki," dedi.

"Hayır, yani kitap ödünç aldığımız kütüphaneler gibi köpek ödünç aldığımız bir yer de olmalı," diye açıkladı Laura.

"Evet," diye güldü Maisie. "Böylece eğer sıkılırsan gidip geri verebilirsin."

Angela bunun kötü bir fikir olmadığını düşündü. Yüzlerce köpeğin raflarda oturduğu bir kütüphane hayal edin! Hangisini daha çok sevdiğinizi anlamak için her hafta yeni bir köpek deneyebilirsiniz. Derin derin iç çekti. Tabii ki köpek kütüphanesi gerçek olsaydı!..

Ama belki de başka bir şekilde bu sorunu çözebilirdi... Eğer anne ve babasına bir köpeğe

bakabildiğini kanıtlarsa belki inatlarından vazgeçerlerdi? Kim ona köpeğini verirdi? Bertie olmazdı. Ayrıca Bayan Nicely sürekli Kokuşuk'la ilgili söylenip duruyordu. Angela çevresine bakındı – park köpek doluydu. Tüylü köpekler, havlayan köpekler, küçük köpekler, benekli köpekler – hepsi de sahipleriyle parka yürüyüş yapmaya gelmişti. Angela'nın gözleri parladı. Bir fikri vardı!

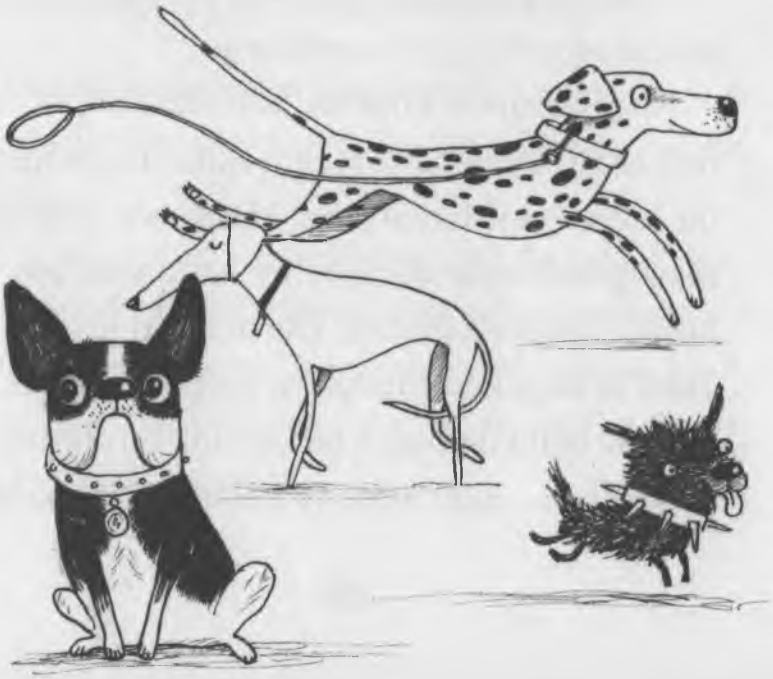

"KÖPEK BAKICILIĞI!" diye bağırıp dönme dolaptan atladı. "Başkalarının köpeklerini yürüyüşe çıkarabilirim."

Maisie kaşlarını çattı. "Kim köpeğini gezdirmene izin verir ki?" diye sordu.

"Yüzlerce insan," dedi Angela. "Tek ihtiyacımız olan bir afiş."

Angela çöp kutularından birinde büyük bir karton buldu ve Laura ona bir tükenmezkalem verdi. Beş dakika sonra kocaman bir afiş hazırlamıştı.

Maisie başını salladı. "Hadi ama Angela!" dedi. "Birinin sana köpeğini emanet edeceğini düşünmüyorsun değil mi?"

"Neden olmasın?" dedi Angela. "Onları sadece ödünç alıyorum. Eğer burada yeterince uzun süre beklersem eminim bir sürü müşteri bulurum."

Hazırladığı afişi elinde tutarak patikanın kenarında bekledi. Birkaç köpek sahibi yanından geçti ve ona gülümsedi ama hiçbiri durmadı. Angela insanlar daha rahat okuyabilsin diye afişi başının üzerine kaldırdı. Ona doğru gelen bir sonraki kişi onların sınıfında okuyan bir oğlandı. Ryan'ın Max adında büyük, kızıl tüylü bir köpeği vardı.

"Bu da ne böyle?" diye sordu durunca.

"Angela'nın Köpek Gezdirme Servisi'ni tanıtıyorum," diye açıkladı Angela. "Eğer istersen Max'i ben gezdirebilirim."

"İyi de ben zaten onu gezdiriyorum," diye hatırlattı Ryan.

"Evet, ama senin yerine ben gezdirirsem sen de gidip kendine dondurma alabilirsin," diye önerdi Angela.

Ryan bunu daha önce düşünmemişti. Köpek gezdirmek zor bir işti ve canı da dondurma çekmişti.

"Senin bundan kazancın ne?" diye sordu.

"Kazanç falan yok," dedi Laura.

Maisie de, "Angela köpekleri çok sever," diye açıkladı. "Ayrıca alıştırma yapmak için bir köpeğe ihtiyacı var."

Ryan düşünürken kolunu kaşıdı. "Bir saat sonra onu bana geri getirmelisin," dedi.

"Sorun olmaz," dedi Angela. Bir saat onu götürüp evdekilere göstermek için yeter de artardı.

"Ve çamurda yuvarlanmasına izin verme – çamura bayılır," diye uyardı Ryan.

Angela Max'in tasmasını tutarken başını salladı. Bu çok kolaydı! Nasıl daha önce köpek gezdirme işini düşünememişti sanki...

Üçüncü Bölüm

Angela ve arkadaşları giriş kapısına ulaşmak için Max'le birlikte parkın etrafında bir tur attılar. Yürürken bankta oturan yaşlı bir hanım gördüler. Bayan Crab, Angelalarla aynı sokakta küçük, teriyer cinsi köpeği Scruff'la birlikte yaşıyordu.

"Merhaba Bayan Crab!" diye seslendi Angela. "Scruff'ı yürüyüşe mi çıkardınız?"

"Evet tatlım," dedi Bayan Crab. "Ama şimdi biraz soluklanmak için durdum."

"Onu sizin için gezdirebiliriz," diye önerdi Angela. "Bugün köpek bakıcılığı yapıyoruz!"

"Gerçekten mi? Ne kadar iyi bir fikir!" dedi Bayan Crab gülümseyerek. "Çok sevinirim. Scruff koşmayı çok sever ama bugünlerde ben ona yetişemiyorum."

"Bir saate kadar döneriz," dedi Angela. Bu harikaydı. Bu sabah hiç köpeği yoktu, şimdiyse İKİ tane vardı! Onlara ne kadar iyi baktığını görünce annesiyle babası çok etkilenecekti.

Max ve Scruff birbirlerini bolca koklayıp çok geçmeden anlaştılar. Max, Angela'nın iki katıydı ve bir alışveriş arabası gibi onu sürüklüyordu. Bu arada Laura da sözde Scruff'tan sorumluydu ama küçük köpek onun sözünü hiç dinlemiyordu.

"O tarafa değil!" diye bağırdı Angela.

"Deniyorum!" diye inledi Laura, köpeğin tasmasını çekiştirirken. "Beni dinlemiyor ki!"

Sonra iki köpek heyecanla havlayarak daireler çizip birbirlerini kovalamaya başladılar. Çok geçmeden tasmaları Angela'nın bacaklarına öyle bir dolandı ki Angela iple sarılmış bir hediye paketine benzedi.

Maisie kıkırdadı. "Onları gezdirmen gerektiğini sanıyordum, onlarla oyun oynaman değil!"

"Öyleyse orada dikilip durma, bana yardım et!" diye bağırdı Angela.

Sonunda köpeklerin dolaşan tasmalarını çözmeyi başardılar. Ama tam parktan çıkmak üzereydiler ki Max bir şey gördü... bir kum havuzu!

Kum! Çamur! Çukur kazmak! HAV! Max yerinden bir ok gibi fırladı, Scruff da peşindeydi. Angela, ayağı takılıp yüzüstü bir çiçek tarhının içine düşene dek Max'in arkasından süpersonik

bir hızla sürüklendi. Başını kaldırıp baktığında iki köpek de deli gibi çukur kazıyor, her yere kum sıçratıyorlardı.

Onları geri getirmek için arkalarından koştu. "Bu köpekler senin mi?" diye sordu bir kadın, yürümeye yeni başlamış çocuğunu tutuyordu.

"Hayır... yani, şey... evet," dedi Angela.

"O zaman onlara sahip çıkmalısın," dedi kadın. "Okuman yok mu senin?" derken çitin üzerindeki "KÖPEKLER GİREMEZ!" yazan uyarı levhasını gösteriyordu.

Angela kıpkırmızı oldu ve Max'le Scruff'ı uzaklaştırmak için çekiştirdi.

"Her şey yolunda gidiyor," dedi Maisie kıkırdarken. "Köpek gezdirmenin kolay olduğunu söylemiştin hani?"

Angela iç çekti. "Hadi, başka bir şey olmadan onları evime götürelim," dedi.

Laura kirlenmiş köpeklere baktı. "Annenle baban için sorun olmayacağına emin misin?" diye sordu.

"Tabii ki olmaz," dedi Angela. "Burada önemli olan, onlara köpeklere bakabildiğimi göstermek."

Daha fazla sorun çıkmadan köpekleri Angelaların evlerinin olduğu yola doğru çekiştirdiler. Scruff her sokak lambasını koklamakta diretirken Max de burnunu çöp bidonlarına sokmaya çalışıyordu.

Angela evlerinin önünde durdu. "Evet, şimdi bir düşünelim, köpekler oturmalı

ve uslu olmalı," dedi Maisie ve Laura'ya. "Havlayıp etrafta koşturmamalılar."

"Bunu onlara söylemeyi dene!" diyerek güldü Maise.

Laura arkadaşının, Scruff'ın oturmasını nasıl sağlayacağını anlamıyordu. Bu köpek iki saniye bile yerinde duramıyordu. Gerçi şu anda garaj yolunda oturuyordu. *"Ah, olamaz,"* diye düşündü Laura, *"sadece oturmakla kalmıyor..."*

Dördüncü Bölüm

Scruff kendinden hoşnut bir şekilde kuyruğunu sallarken kızlar dehşetle bakakaldılar.

"IIIYYY! Bu şey kokuyor!" dedi Maisie, burnunu tutarak.

"Altı üstü köpek kakası," dedi Angela hafif bir iç çekişle.

Laura, "İyi de bunu kim temizleyecek?" diye sordu.

Üçü de bir adım geriledi.

"Bana bakmayın," dedi Laura.

"Ben kesinlikle dokunmuyorum," dedi Maisie de. "Bu *senin* fikrindi Angela."

Angela başını eğip garaj yolundaki kakaya baktı. Annesi görürse sinirden çılgına dönerdi. Ama bir kaka toplama küreği olmadan onu nasıl temizleyeceklerdi? Angela kendi yavru köpeği olunca en uzun saplısından bir kaka toplama küreği alacaktı. Şu anda faraş gibi bir şey bulana kadar Scruff'ın pisliğini öylece bırakmaları gerekiyordu. En önemlisi de köpekleri görülmeden eve sokabilmekti. Mutfakta iki tane uslu uslu oturan köpek görse annesi çok şaşırmaz mıydı?

Angela bahçe kapısını açıp diğerlerine takip etmeleri için bir

baş hareketi yaptı. Annesinin bahçede toprağı kazdığını görebiliyordu.

"SEN Mİ GELDİN ANGELA?" diye seslendi Bayan Nicely, etrafına bakmadan.

"Maisie ve Laura'yla birlikteyim!" diye bağırdı Angela. "Sadece içecek bir şeyler alacağız!"

Köpekleri bahçeden geçirip arka kapıdan içeri soktular. Scruff mutfakta dolaşmaya başladı. Max ise bir şey fark etmiş gibi havayı kokluyordu.

"Evet, onları neyle doyurmalıyız?" diye sordu Angela.

"Köpek mamasıyla," diye yanıtladı Laura.

"Bizde sadece kedi maması var!" dedi Angela.

Ağzı bir an açık kaldı. "*Kedi maması mı?*" Pusskins'i tamamen unutmuştu!

Onun yukarda bir yatakta uyuduğunu umuyordu...

HAV!

Angela, bir anda Pusskins'in Max'in bulunduğu koridorda belirdiğini gördü. Kedi hemen sırtını kamburlaştırıp tısladı.

"MAX, HAYIR! DUR!" diye emretti Angela, en sert ses tonuyla.

Ama işe yaramadı. Köpekler hızla ortadan kaybolan Pusskins'e kilitlenmişti. Pusskins, tombik bir kediye göre şaşırtıcı derecede hızlı hareket edebilirdi. Angela koridora doğru atıldı.

HAYIIIIIIR! Köpekler salondaydı!

Pusskins kitaplığın tepesine tırmanmıştı ve köpeklere tıslayıp duruyordu. Max'le Scruff da kanepenin üzerine çıkmış, heyecanla havlıyordu.

TIIIIISSSS!

HAV! HAV!

Gürültü, Bayan Nicely'nin bahçeden koşarak gelmesine neden oldu. Elleri şaşkınlıkla yüzüne doğru yükselirken bir çığlık attı.

"AAAAAAY! YENİ KANEPEM!"

Angela yeni kanepe meselesini tamamen unutmuştu. Üzeri kahverengi pati izleriyle doluydu ve minderlerinden birkaçı yırtılmış gibi görünüyordu.

Bayan Nicely'nin yüzü öfkeden morardı. Angela'ya baktı.

"Bu pis köpekleri içeri kim aldı?" diye bağırdı. "Bunlar senin başının altından mı çıktı Angela?"

Angela yutkundu. "Benim suçum değildi. Biz onlara göz kulak oluyorduk," dedi.

"O zaman onları hemen geldikleri yere götürebilirsin!" diye gürledi Bayan Nicely.

Angela üzgün üzgün başıyla onayladı. Arkadaşlarının yardımıyla Max ve Scruff'ı kapıdan dışarı çıkarmayı başardı. Bayan Nicely de arkalarından garaj yoluna yürüdü.

"Ayrıca verdiğin zararı da ödeye... IIIIYYY!"

Bir çığlık attı ve aşağı baktı. İğrenç bir şeye basmıştı. Tam da şeye benziyordu...

"ANGELAAAAAAAAAAA!" diye bağırdı Bayan Nicely.

Angela arkasına bakmadı. Bütün bu yaşananlardan sonra belli ki yavru köpek alamayacaktı. En azından bu hafta.

Kaplan Sorunu

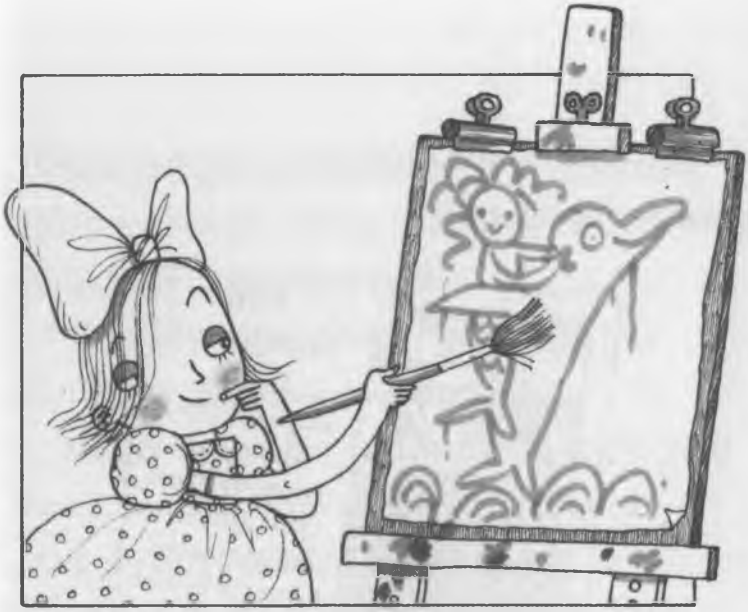

Birinci Bölüm

ŞAPIRT! ŞUPURT! ŞLAP! Angela'nın sınıfı resim yapmakla meşguldü. Bayan Darling öğrencilerinden giriş holünde bir yaz sergisi düzenlemelerini istemişti. Angela, yunusa binen denizkızı resmine biraz daha boya sürdü. Gözü birden yere serdikleri gazeteye takıldı.

"Hey Laura, şuna baksana," diye fısıldadı gazeteyi göstererek.

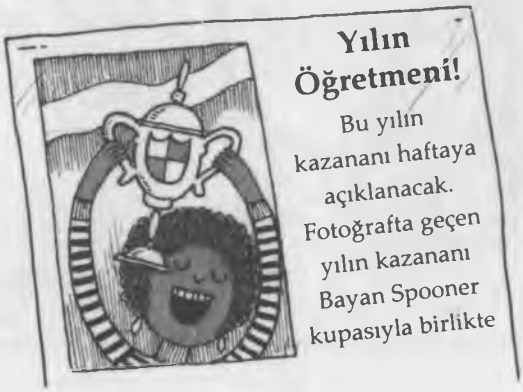

Angela'nın gözleri parladı. "Yılın Öğretmeni!" dedi.

"Eee, ne olmuş?" diye sordu Laura.

Angela arkadaşına baktı. "Sence de bizim tanıdığımız birinin Yılın Öğretmeni seçilmesi gerekmez mi?" diye sordu.

Laura kaşlarını çattı. "Bay Weakly mi?" diye önerdi.

"Çıldırdın mı sen?" dedi Angela. "Bayan Darling'den bahsediyorum!"

Laura başıyla onaylarken "Ah, Bayan Darling," dedi. "Evet, kesinlikle mükemmel olur. Başvurmuş mudur?"

"Sanmıyorum," dedi Angela. "Ama birileri onun için oy vermeli."

Maisie öğrencilerin arasından geçip yere boya damlata damlata yanlarına geldi. Angela ona haberi gösterdi.

"Angela, Bayan Darling'in Yılın Öğretmeni seçilmesi gerektiğini düşünüyor," diye açıkladı Laura.

"Kesinlikle," diyerek kabul etti Maisie de. "Bayan Darling okuldaki, hatta belki de dünyadaki en iyi öğretmendir."

"Peki biz oy kullanabilir miyiz?" diye sordu Laura.

"Tabii ki hayır," dedi Maisie. "Kimse çocukların ne düşündüğünü umursamıyor."

"O zaman kim karar veriyor?" diye sordu Laura.

Bu çok iyi bir soruydu ve Angela yanıtını bulamıyordu. Şunu biliyordu ki Bayan Darling sahip olduğu en iyi sınıf öğretmeniydi. Çok kibardı, sabırlıydı ve sınıftaki herkesi –hatta parmağını günde elli kez kaldıran Tiffany Charmers'ı bile– dinlerdi.

"Buldum," dedi Angela. "Bir liste yapabiliriz."

"Nasıl bir liste?" diye sordu Laura.

"Bayan Darling'in neden kazanması gerektiğini gösteren şeylerin listesi," dedi Angela. Sarı boyayla, biraz damlatarak listeyi yazdı.

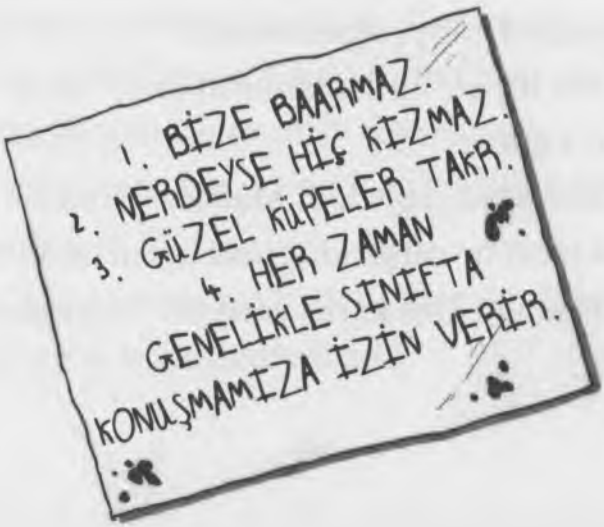

Tam listeye bir madde daha ekleyecekken Bayan Darling'in başlarında dikildiğini fark etti.

"Bunlar da ne böyle?" diye sordu öğretmenleri.

Angela'nın yüzü kızardı. "Hiçbir şey!" dedi. "Biz sadece, hım..."

"...Tiffany'yle ilgili konuşuyorduk," dedi Maisie çabucak.

"Resimlerinizin başında olmanız gerekirdi," derken hafifçe kaşlarını çattı Bayan Darling. "Daha çok iş, daha az sohbet lütfen."

Öğretmenleri gidene kadar beklediler ve Angela hızlıca listenin üzerini boyadı. "Bu çok yakındı. Kesinlikle öğrenmemesi gerek," dedi.

"Neden?" diye sordu Laura.

"Çünkü kazandığında ona sürpriz olmalı," dedi Angela.

Bayan Darling haberi duyduğunda çok heyecanlanacaktı. Düşünsenize, Yılın Öğretmeni! Gazetede Bayan Darling'le Angela'nın kupayı tutarken bir fotoğrafları çıkmalıydı. Ama sadece küçük bir sorun vardı. Bayan Darling'in kazanacağından nasıl emin olabilirdi?

İkinci Bölüm

Angela okuldan sonra babasıyla konuşup fikrini almak istedi. Babasını üst katta, bilgisayarın başında buldu.

"Baba?" dedi. "Öğretmenleri bilirsin, değil mi?"

"Hımmm-ııım," dedi babası.

"Şey, yarışma gibi şeyleri nasıl kazanıyorlar?" diye sordu Angela.

Babası biraz şaşkın görünüyordu. "Yarışma mı?"

"Evet, bilirsin işte, Yılın Öğretmeni Yarışması gibi," dedi Angela.

"Aa, sen ödül kazanmaktan bahsediyorsun," dedi babası. "Yılın Öğretmeni seçildiğini bilmiyordum."

"Gazetede haberi vardı!" dedi Angela. "Peki nasıl kazanırsın?"

Babası güldü. "Bilmiyorum, ben öğretmen değilim ki," dedi.

"*Onu* biliyorum," diyerek iç çekti Angela. "Kazanmasını istediğimiz kişi Bayan Darling."

"Ah, anladım," dedi babası. "Şey, sanırım size bir sürü şey öğretmeye çalışmasının yanı sıra özel bir şey yapması gerekir."

Angela kaşlarını çattı. "Özel bir şey mi?"

"Evet, dikkatleri üzerine çekmesini sağlayacak bir şey, –bilmiyorum– bir çocuğu boğulmaktan kurtarmak gibi."

Angela bunu düşünmüştü. İki haftada bir cuma günleri yüzmeye giderlerdi ama şimdiye kadar

kimse boğulmanın "b"sine bile yaklaşmamıştı. Ayrıca Bayan Darling hep kıyıda kalmış, ayaklarını bile suya sokmamıştı. Yılın Öğretmeni seçilmek istiyorsa biraz daha uğraşması gerekiyordu.

Ertesi gün Angela okulda SBK (Sadece Bizim Kızlar) Kulübü'nü toplantıya çağırdı.

Her zaman olduğu gibi Angela açılışı yaptı.

"Evet, babama sordum," dedi. "Ve babam sadece dikkatleri üzerine çekmesi gerektiğini söyledi."

"Kimin?" diye sordu Laura, aklı karışmıştı.

"Bayan Darling'in akıllım, eğer Yılın Öğretmeni seçilmek istiyorsa tabii," diye yanıtladı Angela.

"Daha isteyip istemediğini bile bilmiyoruz ki," diye belirtti Maisie. "Belki de istemiyordur."

Angela arkadaşına bezgin bir şekilde baktı.

"Tabii ki seçilmek istiyor Maisie," dedi. "Ama sadece kitapları ve dergileri etiketlemekle bu iş olmaz, harika bir şey yapması lazım."

Bir süre düşünmeye çalışarak sessizlik içinde oturdular.

"Saçlarını pembeye boyayabilir," dedi Maisie. "Kuzenim Kylie öyle yapmıştı ve herkesin dikkatini çekmişti."

Angela kafasını sağa sola salladı. Pembe saçın Yılın Öğretmeni Yarışması'nı kazanmakta yardımcı olacağını sanmıyordu.

"Peki ya Bayan Darling ünlü olursa?" diye sordu Laura. "Belki de uzaya giden ilk öğretmen olur!"

"İşte bu dikkatleri üzerine çeker!" dedi Angela. Ama Bayan Darling'in sınıfta ders verirken astronot eğitimleri için zaman bulacağından şüpheliydi.

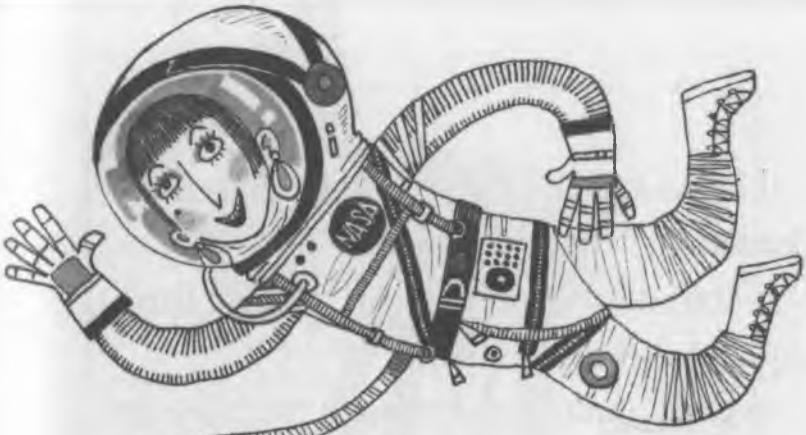

"Babam birini ya da bir şeyi kurtarabileceğini söyledi," diye açıkladı Angela.

"Tiffany'yi bir timsah tarafından yenmekten kurtarabilir!" diye önerdi Laura.

"Ben olsam onu kurtarmazdım," dedi Maisie. "Ayrıca bir timsahı nereden bulacağız?"

"Şey, belki bir timsah olmaz," dedi Angela. "Ama bir kaplanı nereden bulacağımızı biliyorum."

İki arkadaşı da ona şaşkınlıkla baktılar. "Nereden?" diye sordular.

"Odamdan," dedi Angela. "Yılbaşı için kaplan kostümü almıştım."

"Şapşal olma," dedi Maisie. "Kimseyi bir kaplan kostümünden kurtaramazsın!"

"Ama onu görmedin ki," diye yanıtladı Angela. "Gözleri, kulakları, her şeyi var. Eğer onu giyip okula gelirsen bahse girerim herkes gerçek bir kaplan olduğunu zanneder."

Laura kuşkulu görünüyordu. "Ama kaplan kostümünü giyip okula kim gelecek?" diye sordu.

Ah, hayır. Angela ve Maisie, yüzlerinde komik ifadelerle ona bakıyordu.

"Hayatta olmaz!" dedi Laura.

Üçüncü Bölüm

Ertesi gün Angela kaplan kostümünü sırt çantasına saklayarak okula getirdi. Etrafta kimse yokken çıkarıp arkadaşlarına gösterdi. Kostümün iki yeşil gözü, çizgili kürkü ve uzun bir kuyruğu vardı.

"Vay canına!" dedi Maisie. "Harika gözüküyor!"

Laura pek ikna olmuşa benzemiyordu.

"O şeyi giymiyorum. Çok salak görüneceğim," diye söylendi.

"Hayır, görünmeyeceksin," dedi Angela. "Başlığı takıp fermuarını çekince kimse yüzünü görmeyecek ki."

"Bayan Darling dışında," dedi Maisie.

"Hayır, o bile görmeyecek," dedi Angela. "Sen tuvalette saklanırken biz de ona okulda kaçak bir kaplan olduğunu söyleriz."

"İyi de saklanırsam kaplan olduğumu nasıl bilecekler?" diye sordu Laura.

"Büyük olasılıkla bir-iki saniyeliğine kapıdan bakarlar," dedi Angela. "Ama sen, onları yiyecek bir kaplan gibi kükreyebilirsin ve böylece sen olduğunu anlamadan kaçmak zorunda kalırlar. Hadi, bir dene."

Laura iç çekti ve bir nefes aldı. "Gırrrr," dedi.

"Öyle değil!" diye sızlandı Angela. "İnsanların ödünü patlatman gerek!"

Laura yüzünü buruşturdu ve bir kez daha denedi. "GIRRRRR!"

"Büyükannem de çok yediğinde böyle sesler çıkarır," dedi Maisie. "Biraz daha çalışmalısın."

Angela'nın planı, üçünün öğle teneffüsünde kızlar tuvaletine sıvışmasıydı. Laura kostümünü giyer giymez Angela ile Maisie uyarıyı yapacaklardı. Bayan Darling kaplanı bir kez görünce kapının dışında duracaktı. Tam o anda Laura hızlıca üstünü değiştirecekti ve onlar da kaplanın Bayan Darling sayesinde pencereden kaçıp gittiğini söyleyeceklerdi. Çok iyi bir plandı – en azından Angela öyle düşünüyordu.

Dördüncü Bölüm

ZIIIIRRRR!

Öğle teneffüsü zili çaldı. Angela ve arkadaşları sınıftan fırlayıp kızlar tuvaletine koştular. Maisie tuvaletin kapısında nöbet tutarken Laura da kaplan kostümünü giydi.

"Unutma," dedi Angela. "Ellerinle ayakların üzerinde dur ve çıkarabildiğin kadar çok ses çıkar."

Laura kaplan kostümünün fermuarını çekti.

"Ama ya biri gelirse?" diye endişeyle sordu.

"Kimse gelmeyecek," dedi Angela.

"Eğer gelirlerse sen de onlara kükrersin. GIRRRR!" dedi Maisie.

Laura iç çekti. Maisie kesinlikle daha iyi kükrüyordu. Neden *o* kaplan gibi giyinmiyordu sanki?

"Bayan Darling seni bir kez görene kadar bekle, sonra üstünü değiştir," dedi Angela. "Biz kaplanın ondan korkup kaçtığını söyleyeceğiz."

Laura başlığı yukarı kaldırdı ve en tepeye kadar fermuarı kapattı. Nasıl? Angela'nın kendisini buna ikna etmesine nasıl izin vermişti? Korkusuz bir kaplan gibi görünmeye çalışarak elleri ve ayakları üzerinde durdu.

"Hadi gidelim," diyen Angela, Laura'ya dönüp başparmağını havaya kaldırarak "her

şey yolunda" işareti yaptı.

VRAAAVVV! Angela ve Maisie tuvaletten öyle hızlı fırladılar ki neredeyse dışarda Tiffany Charmers'la çarpışacaklardı.

"İMDAAAAT! KAPLAN VAR!" diye haykırdı Angela.

"Ne?" dedi Tiffany, kulaklarını elleriyle kapatırken.

"TUVALETTE BİR KAPLAN VAR! Sakın içeri girme!" diye feryat etti Maisie.

"HA HA HA, çok komik," dedi Tiffany, dalga geçercesine. Kapıyı itip açtı ve...

"GIRRRRR!"

Tiffany hızla kapıyı çarpıp kapattı ve önünde dururken yüzünün rengi soldu.

"Orada bir... bir... KAPLAN VAR!" dedi kekeleyerek. "Sırtını gördüm!"

Angela onu başıyla onayladı. "Biliyorum! Seni uyarmaya çalıştık!"

"Eee, neyi bekliyoruz?" diye sordu Tiffany. "Bir öğretmen bulmamız lazım!"

Bahçedeki oyun alanında Bayan Darling bir grup küçük sınıf öğrencisiyle sohbet ediyordu. Konuşmaları okuldan koşarak

çıkarken çığlık atan üç kız tarafından aniden bölündü.

"İÇERDE BİR KAPLAN VAR!" diye cırladı Tiffany.

"Kızlar tuvaletinde!" dedi Maisie nefes nefese.

"Az kalsın bizi midesine indirecekti!" diye ekledi Angela, etkileyici olması için.

Bayan Darling derin bir nefes aldı. "Tamam, sakin olun," dedi. "Şimdi yavaş yavaş anlatın, neler oluyor?"

"BİR KAPLAN!" dedi Angela, o da nefes nefese kalmıştı. "Kızlar tuvaletinin içinde. Hemen gelmelisiniz!"

Bayan Darling gözlerini yukarı çevirip bir süre gökyüzüne baktı.

"Bir kaplan, öyle mi?" dedi. "Bu bir çeşit oyun mu Angela?"

"Hayır öğretmenim, bu doğru, gerçekten!" dedi Angela.

"Belki de gidip bir bakmalıyım," dedi Bayan Darling gülümseyerek.

Angela bunda gülecek ne olduğunu anlamamıştı – sonuçta ortada çok ciddi bir durum vardı! Ayrıca Bayan Darling'in acele etmesini umuyordu çünkü öğrenciler toplanmaya başlamıştı. O sırada birdenbire Bayan Boot belirdi ve oyun alanını geçerek doğruca yanlarına geldi.

"NELER OLUYOR?" diye gürledi.

Bayan Darling kaşlarını kaldırdı. "Kızlar bir kaplan gördüklerini sanıyorlar," dedi.

"Kaplan mı? Saçmalamayın! Nerede?" dedi Bayan Boot sertçe.

"Kızlar tuvaletinde!" diye yanıtladı Angela.

"Angela, eğer bu yine senin şakalarından biriyse..." dedi Bayan Boot.

"Değil öğretmenim," dedi Angela. "Hepimiz gördük!"

"Tamam öyleyse, bana da gösterin," dedi Bayan Boot.

Hepsi Angela'nın önderliğinde o tarafa doğru yürümeye başladı. Angela bunun plana uymadığının farkındaydı. Okulu kurtaran Bayan Darling olmalıydı, Bayan Boot değil.

Bir dakika sonra kızlar tuvaletinin önüne gelmişlerdi. Bayan Boot elindeki uzun saplı paspasla silahlanıp kapıyı yumrukladı.

"Kim var orada? Cevap ver!" dedi havlar gibi.

Birkaç saniye beklediler.

"GIRRRrrrrRRRrrr!" diye kükreyen kaplanın sesi pek kendinden emin gelmiyordu.

"Duydunuz mu? Bir kaplan," dedi Angela. "Ama belki de onu rahatsız etmezsek uzaklaşır."

Bayan Boot kafasını sağa sola salladı. "Eğer o kaplansa ben de bir maymunun teyzesiyim," dedi, kapıyı tekrar yumruklarken. "DIŞARI ÇIK! BENİ DUYUYOR MUSUN?"

"GIRRrrrr..." Kaplanın kükremesi hafif bir panik tınısıyla giderek azaldı.

"Bu kadar yeter," dedi Bayan Boot sinirle burnundan soluyarak. "İçeri giriyorum!"

BAM!

Bayan Boot elindeki uzun saplı paspası havada savurarak tuvalete daldı. Kaplan bir çığlık attı ve uzaklaşmaya çalıştı ama Bayan Boot onu kuyruğundan yakaladı.

"AAARRRGGG!" diye ciyakladı kaplan, yerde sürüklenirken.

"LAURA?" dedi Bayan Darling. "Sen misin?

Laura doğruldu ve başlığını aşağı indirerek yüzünü ortaya çıkardı.

"Hepsi Angela'nın fikriydi," dedi burnunu çekerek. "Bana bunu o YAPTIRDI!"

"Ah, olamaz," diye düşündü Angela, *"işte şimdi yandım."*

"Biz sadece yardım etmeye çalışıyorduk!" dedi.

"Yardım mı? Kime?" diye sordu Bayan Boot.

"Bayan Darling'e," dedi Angela. "Biz onun Yılın Öğretmeni seçilmesini istedik. Bizi bir kaplandan kurtarmasının işe yarayacağını düşündük!"

Bayan Darling kaşlarını çatmıştı ama sanki gülmemek için kendini zor tutuyordu. "ANGELA!" diye inledi.

Ama Bayan Boot ortada gülünecek bir şey görmüyordu. Kaplan gibi davranmak kurallara aykırıydı ve okul müdürüne söylenmeliydi.

Ertesi sabah kahvaltı sofrasında Angela'nın babası gazete okuyordu. Aniden, "Aa, bak, Yılın Öğretmeni!" diye bağırdı.

"Ne? Hani nerede?" dedi Angela.

Babası haberi sesli okudu.

YILIN ÖĞRETMENİ
ÇİÇEK AÇIYOR

Betty Dripworthy dün
Yılın Öğretmeni seçildi.
Bayan Dripworthy ve sınıfı,
bakımsız okul bahçesini
bir çiçek bahçesine dönüştürdü.

"Şaka yapıyor olmalısın!" diye söylendi Angela. Bayan Darling uğruna katlandıkları o kadar sıkıntının ardından kazanan sadece birkaç çiçek mi yetiştirmiş! *"Gerçekten,"* diye düşündü Angela, *"hayat hiç adil değil."*

En Düzenli
Çadır!

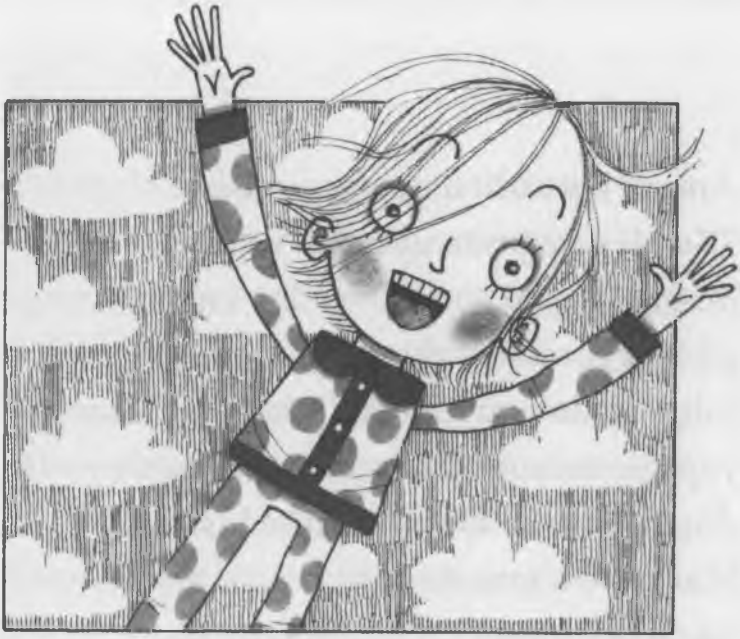

Birinci Bölüm

Angela yataktan fırladı. YAŞASIN! Bugün cumaydı – yani Cesur İzci Kampı'na gideceği gün. Arkadaşlarıyla kamp yapacağı koca bir hafta sonu! Bir çadırda uyuyacak, kamp ateşi yakacak ve her akşam eğlence düzenleyeceklerdi. Gittiği en harika gezi olacaktı!

Angela daha önce hiç kamp yapmamıştı.

Annesi bir türlü anlayamıyordu. "Kendi yatağında uyumak varken," demişti Bayan Nicely, "neden buz gibi bir havada, rahatsız bir uyku tulumunda uyuyasın ki?" Angela kamp yapmanın harika bir macera olacağını düşünüyordu. En yakın arkadaşları Maisie ve Laura da gidiyordu – ve ne yazık ki Burnu-Havada-Tiffany de.

Tiffany izci kulübüne Angela'dan bir ay önce katılmıştı, demek ki artık dünyanın en iyi izcisiydi. Şimdiden, Angela'ya her hafta gösterdiği, rozetlerle dolu bir kuşağı vardı.

Angela sadece iki rozet alabilmişti – Yol Güvenliği ve İzci rozetlerini, ki sonuncusu sayılmazdı. İzci Başı Kahverengi Baykuş, kampta yeni rozetler kazanabileceklerini söylemişti. Angela sabırsızlanıyordu. O kadar çok rozet toplayacaktı ki hepsini takabilmek için daha büyük bir izci forması gerekecekti.

Saat beşte Angela'nın annesi onu toplanma yerine götürdü. Maisie ve Laura oradaydı, çantalarını minibüse yüklüyorlardı.

Çok geçmeden şehirden çıkıp kırsal bölgeye girdiler. Kahverengi Baykuş ve yardımcısı Alaca Baykuş ön koltukta oturuyordu.

"Evet, kim daha önce kamp yaptı bakalım?" diye sordu Kahverengi Baykuş, arkaya dönerek.

"Ben yaptım," dedi Laura. "Bizim arka bahçede."

"Hah! O GERÇEK bir kamp sayılmaz," diye alay etti Tiffany. "Ben onlarca kez kamp alanlarında kaldım."

"Öyle mi?" dedi Kahverengi Baykuş. "Siz kamp yapmak için nereye gidiyorsunuz Tiffany?"

"Fransa'ya, hem de her yaz," diye böbürlenerek konuştu Tiffany. "Orası dünyadaki en iyi kamp alanıdır! İçinde bir lokanta, oyun alanı ve üç tane yüzme havuzu var!"

"Hımmm," dedi Kahverengi Baykuş. "Öyleyse, bu hafta sonunu biraz değişik bulabilirsin."

Güneş battığında minibüs bozuk bir yola

döndü ve sonunda durdu. Kızlar etrafa bakmak için sabırsızlanarak dışarı çıktılar. Kamp alanı, ağaçlarla çevrili çalılık bir arazideydi. Bir otlağın yanında eski, ahırdan bozma bir kulübe ve ufak bir baraka daha vardı.

"Çadırlar nerede?" diye sordu Tiffany.

"Kendi çadırlarımızı getirdik," diye yanıtladı Kahverengi Baykuş, çantaları çıkarırken.

"Ama yüzme havuzu da göremiyorum!" diye söylendi Tiffany.

"Hayır!" dedi gülerek Kahverengi Baykuş. "Yüzmek istersen hemen şurada bir nehir var."

Tiffany dehşete düşmüş gibi görünüyordu. Buz gibi bir nehirde yüzecek hali yoktu. Orada kurbağalar ya da diğer kaygan yaratıklar olabilirdi.

Laura endişeyle etrafına bakıyordu. "Banyo nerede?" diye sordu.

"Tam şurada," dedi Alaca Baykuş, yıkıldı yıkılacak gibi duran eski kulübeyi göstererek. "Hemen yanıbaşımızda soğuk su akan bir musluk, bir lavabo var ve yan taraf da tuvalet. Yani ihtiyacımız olan her şeye sahibiz."

Tiffany yüzünü ellerinin arasına aldı. "Bir KULÜBEDE yıkanmamız mı gerekiyor? Hem de SOĞUK SUYLA?" diye feryat etti.

"Merak etme, ölmezsin," dedi Kahverengi Baykuş sırıtarak.

"OOOOFFFF!" diye bağırdı Tiffany, somurtup olduğu yerde tepinerek.

Angela, eğer gidebilseydi Tiffany'nin o anda eve dönebileceğini düşündü. Banyo ya da sıcak su yoktu – hafta sonu bitene kadar *leş gibi* olacaklardı!

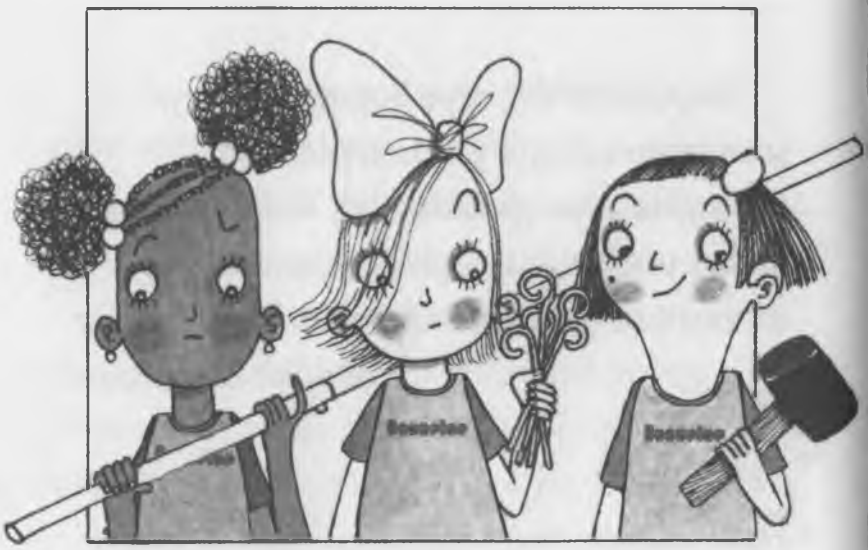

İkinci Bölüm

Kahverengi Baykuş onları altı gruba ayırdı ve her gruba bir çadır verdi. Angela, Maisie ve Laura'yla birlikte kalacaktı; Alice ve Suki de ne yazık ki Tiffany'yle aynı gruba düşmüşlerdi. Hiçbiri daha önce çadır kurmamıştı, bu yüzden Kahverengi Baykuş onlara nasıl yapılacağını gösterdi. Angela çok zor görünmediğini düşündü.

Birkaç deneme ve birçok tartışmanın ardından Angela'nın grubu sonunda çadırı diktiler. Hava iyice kararınca herkes kamp ateşinin etrafına oturdu ve birlikte sosisle fasulye yediler. Sonra Kahverengi Baykuş onları uyumaya gönderdi.

"Sabah saat dokuz gibi çadırları teftiş etmeye geleceğim," diye uyardı. "Her çadırın temiz ve düzenli olmasını umuyorum. Kampın sonuna kadar çadırı en düzenli grup Kampçı Rozetlerini kazanacak."

Kampçı Rozeti mi? Angela'nın gözleri parladı. O rozete fena halde ihtiyacı vardı. Başlangıç için Burnu-Havada-Tiffany'de olmayan bir rozet! Baktığı her seferde kıskançlıktan yeşile dönecekti. Ve Angela'nın yapması gereken tek şey çadırı derli toplu tutmaktı – daha kolay ne olabilirdi?

O gecenin ilerleyen saatlerinde, Angela ve arkadaşları şişirilebilir uyku tulumlarında yatıyorlardı. Elbiseler ve botlar çadırın içine dağılmıştı. Biraz erken kalkıp teftişten önce çadırı toplamayı planlıyorlardı.

Laura doğrularak oturdu. "ANGELA!" diye fısıldadı. "Uyanık mısın?"

"Mmm," diye mırıldandı Angela.

"Ben karanlıkta uyuyamam," diye sızlandı Laura. "Lambayı yakamaz mıyız?"

"Burada lamba yok ki. Uyumaya çalış!" dedi Angela ve iç çekti.

Maisie'nin yüksek sesli horlamalarını dinleyerek bir süre öylece yattılar.

"Ya etrafta yılanlar varsa?" dedi Laura. "Ya büyük bir yılan biz uyurken çadıra girerse?"

"Burada hiç yılan yok," dedi Angela bıkkın bir şekilde.

PAT!

Az kalsın Laura'nın kalbi yerinden fırlayacaktı.

"O da neydi?" diye ciyakladı. "Dinle!"

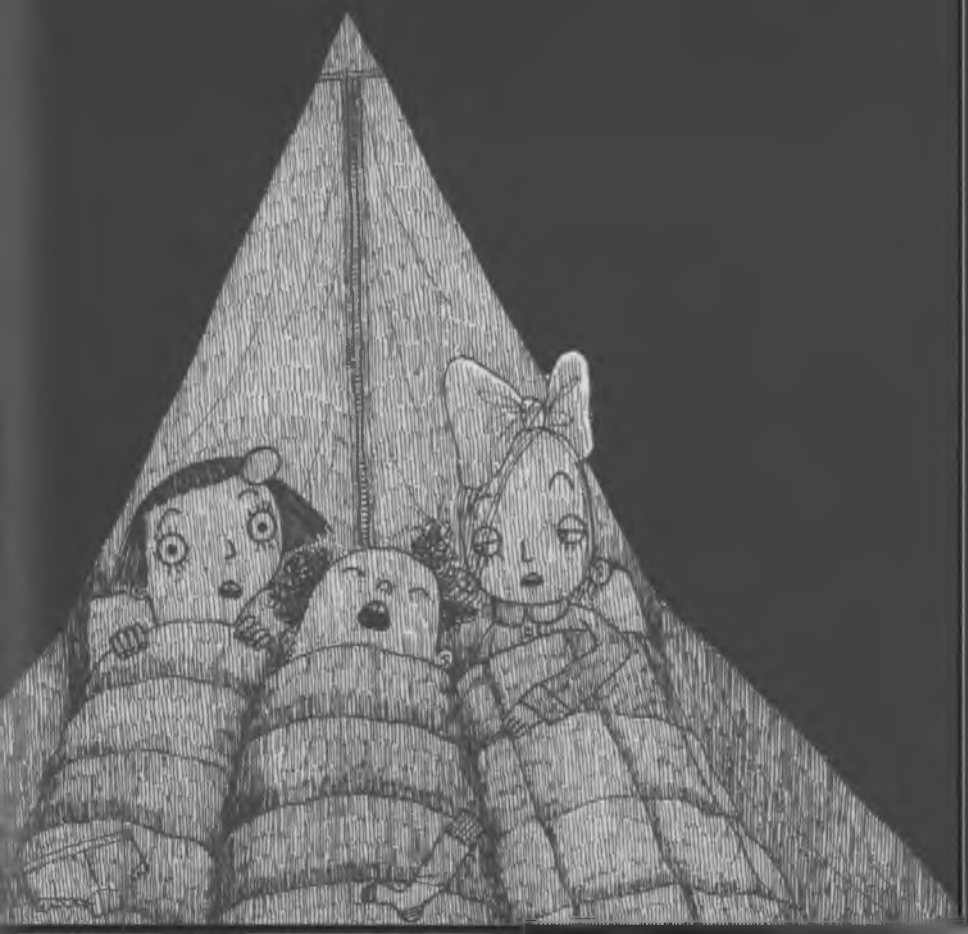

PAT. PAT.

Biri dışarıda hareket ediyormuş gibiydi. Çadırlarla ilgili en büyük sorun kapıda bir kilitlerinin falan olmamasıydı.

"Muhtemelen sadece rüzgârdır," diye fısıldadı Angela.

"Ama ya değilse?" diye inledi Laura. "Ya yılan ya da kurtsa... ya da bir boz ayıysa?"

ŞAK!

Ses bu kez çadıra daha yakın bir yerden gelmişti. Angela kırsal alanda ayıların yaşadığını sanmıyordu ama asla emin olamazdınız. Maisie'yi uyandırmak için dürttü.

"Mmm? Neleoluyo?" diye mırıldandı Maisie ve diğer tarafa döndü.

Angela parmağını dudaklarına götürdü. "ŞŞŞIITTT! Dışarda bir şey var!" diye fısıldadı.

Maisie dirseklerine dayanıp doğruldu. Üçü de nefeslerini tutmuştu.

"Size öyle gelmiştir," dedi Maisie bir süre sonra ve esneyip tekrar yattı.

"Hayır!" diye fısıldadı Laura. "İkimiz de duyduk."

Angela el fenerini buldu ve yaktı. Yüzü hayalet gibi bembeyazdı.

"Hadi gidip bakalım," dedi.

"Ne? *Dışarı mı?*" diye ciyakladı Laura.

"Burada oturmaktan iyidir," dedi Angela. "Üçümüz onu korkutup kaçırabiliriz."

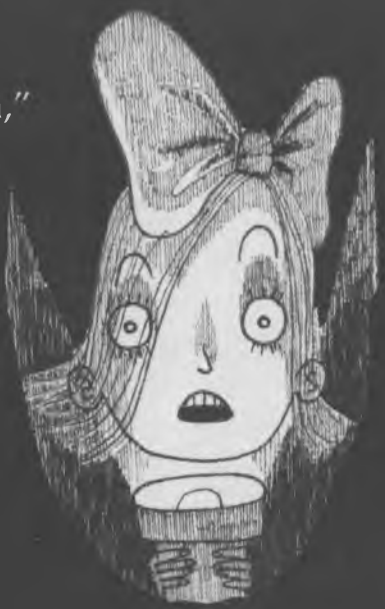

Angela çadırın fermuarını açtı ve emekleyerek soğuk, karanlık geceye çıktılar.

Laura ürperdi. "Tamam, baktık işte. Hadi şimdi içeri girelim," diye yalvardı.

"Etrafı kontrol etmeden olmaz," dedi Angela. Yavaşça ileri doğru süzüldü. Fenerinin ışığı kamp ateşinin küllerini aydınlattı. Başlarının üzerindeki ağaçlar rüzgârda takırdadı. Laura, Angela'nın koluna yapıştı, Maisie de ne olur ne olmaz diye yerden bir dal aldı.

"HEY, Hİİ, Hİİ! ŞŞŞ!"

Angela hızla geriye döndü. Döner dönmez kapüşonlu iki karaltının bir çadırdan dışarı fırlayıp karanlığa karıştığını gördü.

"O bizim çadırımız!" dedi Angela. "Çabuk olun!"

Çadırlarına dönmek için koşup içeri daldılar.

"Uyku tulumum patlamış!" diye inledi Maisie.

"Benimki de!" dedi Laura, ağlamaklı bir sesle.

"Ve benimki!" diye ciyakladı Angela.

Gözlerini kıstı. Bunu sadece tek kişi yapmış olabilirdi.

Üçüncü Bölüm

"ANGELA! UYAN!"

Angela birkaç kere kırpıştırdıktan sonra gözlerini açtı. Bütün bu gürültü de neyin nesiydi böyle?

Uyku tulumunun içinde doğruldu. Parlak güneş ışığı gözlerini kamaştırdı. Kahverengi Baykuş'un bu saatte çadırlarında ne işi vardı?

"Saat dokuz oldu Angela!" dedi Kahverengi Baykuş. "Diğer bütün gruplar kalktı ve giyindi!"

Angela gözlerini ovuşturdu. Taş gibi sert zeminde yatmaktan sırtı tutulmuştu. Laura ve Maisie pijamalarıyla birbirlerine sokulmuşlar, süklüm püklüm duruyorlardı.

"Bu çadır berbat durumda!" dedi. "Size derli toplu tutmanızı söylemedim mi?"

"Ama... ama biz yeni kalktık!" diye karşı çıktı Angela.

"O zaman alarm kurmalıydınız," dedi Kahverengi Baykuş.

"Bu bizim suçumuz değildi!" diye homurdandı Maisie. "Birisi uyku tulumlarımızı patlattı ve..."

"Bana hikâye anlatmayın," dedi Kahverengi Baykuş. "Evet, bugünkü teftiş için sizden puan kırıyorum. Yarın büyük

bir ilerleme kaydetmenizi bekliyorum." Gitmek için döndü. "Aaa, Tiffany'nin grubundan çok şey öğrenebilirsiniz – çadırları mükemmeldi!" dedi ve uzun adımlarla uzaklaştı.

Angela başını çadırdan dışarı çıkardı. Tiffany ve Alice dışarda durmuş onları dinliyordu.

"Ah sevgili Angela-Başı Belada! İyi uyuyamadın mı?" diye onunla dalga geçti Tiffany. "Biz çadır teftişi için erken kalktık."

Angela kaşlarını çattı. "Dün gece çadırımıza girenin sen olduğunu biliyorum ve yaptığın yanına kalmayacak," dedi.

Tiffany gözlerini kocaman açıp meşhur "Bayan Masum" bakışını attı.

"Neden bahsettiğini bilmiyorum," dedi ve yüzüne yapmacık bir gülümseme yerleştirdi. "Aa, bu arada bizim çadırımız teftişten tam puan aldı, öyle işte! Her zaman bir Kampçı Rozeti istemişimdir, peki ya sen Alice?"

Angela dil çıkardı, dönüp çadıra girdi.

"Tamam," diye düşündü, *"eğer böyle oynamak istiyorsan Tiffany, arkanı kollasan iyi olur."*

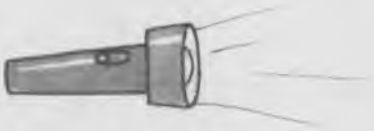

Gün boyunca kızlar ateş için odun toplamak ve zehirli mantarları diğerlerinden ayırt etmek (biri sizi hasta ediyor, diğeri etmiyor) gibi kamp becerilerini geliştirdiler.

O gece Angela kamp alanı sessizleşene kadar bekledi, el fenerini buldu ve diğerlerini uyandırdı.

"Acele edin," diye fısıldadı. "Baskın yapacağız."

Maisie inledi. "Yapmaya mecbur muyuz?"

Laura uyku tulumunun içine sokuldu. "Ben burada kalamaz mıyım? Yağmur yağıyor," diye mızıldandı.

"Dün geceyi unuttunuz mu?" diye sordu Angela. "Tiffany'nin kazanmasına izin veremeyiz. Hadi!"

Laura ve Maisie kendilerini uyku tulumlarından dışarı çektiler ve emekleyerek yağmurlu havaya çıktılar. Angela karanlıkta parlayan fenerinin ışığıyla önde ilerliyordu.

"Ne yapacağız?" diye fısıldadı Laura.

"Onların yaptığının aynısını," dedi Maisie. "Uyku tulumlarını patlatalım."

Angela başını sağa sola salladı. "Ah hayır, benim daha iyi bir fikrim var," dedi.

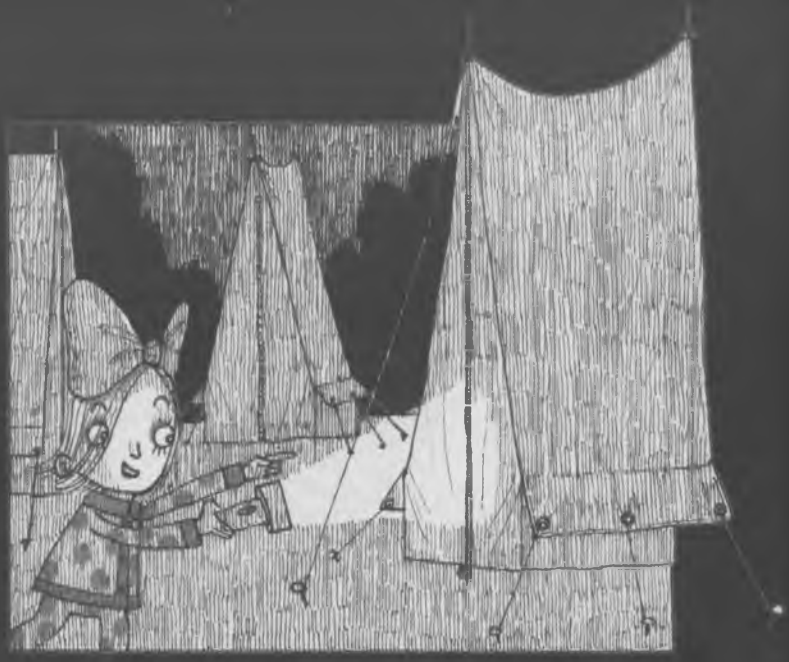

Dördüncü Bölüm

Angela fenerinin ışığını çadırların oluşturduğu çemberde gezdirdi. Işık, içinden hafif horlama sesleri gelen, en büyük çadırın üzerinde kaldı.

"Bu kesin Tiffany," dedi Angela. Horlaması bile kulağa oldukça nazik geliyordu. Maisie horladığındaysa içerde bir hipopotam var zannederdiniz.

Angela bir parmağını dudaklarına götürdü ve hızla çadırın fermuarını açtı. "ZZZZZZZIP!"

Laura koşmaya hazırdı ancak horlama devam ediyordu. Belli ki Tiffany'nin uykusu ağırdı. Angela el fenerini kapattı ve Maisie'yle birlikte çadıra süzüldü. Laura dışarda bekliyordu.

İçerde Angela üç uyku tulumunun şeklini seçebiliyordu. En yakındaki yastığın üzerinde Tiffany'nin sarı kıvırcık saçlarını gördü. Kıyafetlerini üç düzgün kule şeklinde dizmişlerdi, teftişe hazırlardı.

Angela, Tiffany'nin yatağına en yakın duran kuleyi kaptığı gibi çadırdan çıkmak için döndü.

"Ah! Önüne bak!" diye tısladı Maisie.

"ŞŞŞIT!" dedi Angela.

Sürünerek çadırdan dışarı çıktılar, az kalsın Laura'yı deviriyorlardı.

"Eee, ne yapıyoruz?" diye fısıldadı Maisie hızla oradan uzaklaşırken.

Angela zafer kazanmışçasına elindeki elbise yığınını havaya kaldırdı. "Bunlar Tiffany'nin giysileri," dedi sırıtarak. "Bir düşünsenize. Tiffany yarın sabah uyanacak ve giyecek hiçbir şey bulamayacak. Yüzünün alacağı şekli düşünün!"

Kamp ateşini hızla geçtiler. Angela birdenbire durdu. Olmaz, giysileri kendi çadırlarında saklayamazlardı. Ya onları biri bulursa? Hayır, başka bir yere

saklamaları gerekiyordu. Angela başını kaldırıp yukarı baktı. Aklına çok iyi bir yer gelmişti. Harika olacaktı!

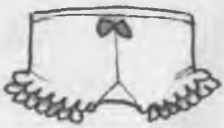

Ertesi sabah Angela erkenden uyandı ve Tiffany'nin ortaya çıkmasını bekledi. Giysilerinin yerinde olmadığını anladığında ağlayıp çığlık atar mıydı?

Laura ve Maisie sürünerek çadırdan çıktılar.

"Hâlâ uyanmadı mı?" diye sordu Maisie.

Tam o anda bir çadırın fermuarı açıldı ve Tiffany dışarı çıktı. Angela bakakaldı. Tiffany tamamen giyinikti; üzerinde eşofman takımı ve ayaklarında da spor ayakkabıları vardı.

"Bir sorun mu var Angela?" diye sordu.

"Ha-hayır," diye yanıtladı Angela. "Iıı, çadırınızdan bir şey kaybolmuş mu?"

"Ah, bu BENİM çadırım değil," dedi Tiffany.

"Ne?" dedi Angela.

"Dün akşam çadır su sızdırdı ve uyku tulumum ıslandı," dedi Tiffany. "Bu yüzden Kahverengi Baykuş'la Alaca Baykuş'un çadırına taşındım.

Angela yutkundu. O zaman dün akşam baskın düzenledikleri çadır Tiffany'ninki değildi! Demek ki aldıkları giysiler de Tiffany'ninkiler olamazdı, zaten üzerindeydiler. Öyleyse, onlar kimin giysilerini almışlardı?

"AAAAAAHHH!"

Kahverengi Baykuş geceliği ve botlarıyla fırtına gibi çadırından fırladı.

"GİYSİLERİMİ GÖREN OLDU MU?" diye sordu sertçe.

"Onlar..."

Ağaçta sallanan sırılsıklam giysileri –kazak, kotlar, çoraplar, yelek ve fırfırlı paçalı donlar– görünce birdenbire sustu. Kahverengi Baykuş parmağıyla yukarıyı gösterdi.

"KİM YAPTI BUNU?" diye kükredi.

Tiffany, "Ah, Angela-Başı-Belada, kızardın sen!" derken pis pis sırıtıyordu.

Kahverengi Baykuş bakışlarını Angela'ya kilitledi. "Angela Nicely, buraya gel!" diye bağırdı.

Angela ve arkadaşları sırılsıklam elbiselerle iç çamaşırlarını kurumaları için asmak zorunda kaldılar. Daha kötüsü, Kahverengi Baykuş onları günün geri kalanında bulaşık yıkama işiyle görevlendirdi.

Kirli bir kahvaltı kâsesini daha ovalarken Angela iç çekti. Tiffany'nin gecenin bir yarısı başka bir çadıra taşındığını nereden bilebilirdi ki? Bu haksızlıktı!

Tiffany kulübeye daldı. "Hey, Kahverengi Baykuş az önce teftişini tamamladı," dedi. "Bilin bakalım kimin çadırı kazandı?"

Angela homurdandı. "Hiçbir fikrim yok," dedi.

"BENİMKİ!" diye haykırdı Tiffany. "Yani Alice ve Suki'ninki de elbette, ama onlar sadece ben ne dediysem onu yaptılar."

"Tebrikler," dedi Angela, bir kâseyi gürültüyle bırakarak. Bulaşık suyunun değiştirilmesi gerekiyordu.

"Teşekkürler!" dedi Tiffany. "İsterseniz size Kampçı Rozetimi gösterebilirim. Zavallıcıklar, hiç rozet kazanamadınız ama benim *bir sürü* var!"

Angela dişlerini gıcırdattı. Bu kadarı da fazlaydı – bütün gücünü topladı.

"Saç Yıkama Rozeti'ni almış mıydın?" diye sordu.

Tiffany kaşlarını çattı. "Saç Yıkama Rozeti diye bir şey yok."

"Çok yazık," dedi Angela ve bulaşık suyunu Tiffany'nin başından aşağı boşalttı.